

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

VII. Quàm excelsa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

quædam nuntiabatur, indice nasum paulisper confricaret? An eæ voces Christiani saltem cujuscumque tibi videantur, de Providentia divina ad singulos casus cogitare edocti? Ab Epicteto profectæ sunt, apud Arianum, dissertationum l. 3. cap. 3. Ut ab illo, quamvis Pagano, discere possimus, verissimè dictum à Salomone, *Proverb. cap. 8. Non contristabitur justum, quidquid ei acciderit.*

VII. *Quam excelsa.* Ista est, quam Seneca libro de Tranquillitate dicebat, *Alta Securitas*; non in labiis tantum efflorescens, & ad aures facta; non in genis solum picta, & oculis blandiens: sed in intimis animi sita, in corde nata adultaque, & inde ad faciem promicans, compositæ mentis indicium. Qui eam habet, iste, ex Isaïæ sententia cap. 33. *in excelsis habitabit, munimenta saxorum sublimitas ejus.* Magnitudine animi, quæ D. Thomæ 1. 2. quæst. 66. art. 4. ad 3. & 2. 2. quæst. 129. art. 4. ad 3. *est ornamentum virtutum omnium*: eam ergo animi magnitudine supra omnia mutabilia elatus, &

sub

sub pedibus non modò meteororum re-
 gionem, & tempestatum, tonitruumque,
 ac fulminum officinas despiciens, sed cæ-
 los ipsos ac sidera, nihilque habens supra
 se nisi Deum, in vivis eo loco est, quò
 post mortem abîsse fingebatur poëticus
 ille opilio, *sub pedibusque videns calos, ac
 sidera Daphnis.* Quare, si fractus illabatur
 orbis, *Impavidum ferient ruina:* imò ne
 ferient quidem, cùm excelsitate mentis ad
 divinam voluntatem applicatæ, sese supra
 ruitura, adeoque supra ruinas, extulerit.
 Altiusne evehi possit, ut caducorum la-
 psum non sentiat, quàm si in ipsa Dei fa-
 cie, non in sinu tantùm, collocetur? Ibi
 positos esse viros probos sacer Vates affir-
 mat, Psalmo 30. *Abscondes eos, ô Deus,
 in abscondito faciei tue à concurbatione ho-
 minum, à contradictione linguarum.* In
 abscondito faciei divinæ sunt, quam even-
 ta nulla lædunt, nulla mutant, quia ipse
 sibi Deus sufficiens est, nec rebus indiget,
 neque à locis pendet, nec temporibus ro-
 tatur, idem semper & immotus. Ita qui-
 bus Deus ejusque voluntas sufficit, fa-

ciem cum Stephano Angelicam, imò divinam induere, nec rerum vicissitudinibus fervientem, nec mutationibus obnoxiam, quia ab immutabili colorem suum trahit, statumque.

VIII. Speciosa, inquis, ista sunt & magnificè dicta: at quis in eâ naturæ infirmitate, & rerum affectuumque assidua vicissitudine, eò veniat quietis, & æquabilitatis? Venerat Regius Psaltes, cum de se caneret Psalmo 4. *Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiæ mee, in tribulatione dilatasti mihi.* Non dicit, ut vigilanter advertit Chrysostomus, tribulationem sustulisti: sed in ipsa tribulatione latum, securum, tranquillum cor dedisti: cum quidem in modum, ut, quod de ipso scripsit Hilarius in Psal. 53. *Proditus oret, periclitans psallat, patiens odia gratuletur.* Eò venere Apostoli, quos jam antè Christus præmonuerat, *Videtene turbemini, nolite terreri, oportet enim hæc fieri: itaque ibant gaudentes à conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine IESU contumeliam pati.* Venere illuc Marty-